

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΚΛΩΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΖΛΑΤΑΝΟΥ

ΣΙς τὸ «Ἐθνικὸν Ἡμερολόγιον», τὸ ἐξεικονίζον κατ' ἔτος τὴν σύγχρονον πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν, ἀνήκει αὐτοδικαίως μία τιμητικὴ θέσις ὡς ἐλάχιστος φόρος τιμῆς πρὸς εὐγενῆ καὶ συμπαθεστάτην δέσποιναν τῶν Ἀθηνῶν, τῆς δποίας ἡ ἀγαθοεργὸς δρᾶσις ὑπῆρξε θησαυρὸς αὐτόχρημα ἀνεξάντλητος διὰ τὴν ἐλληνικὴν Πατρίδα.

Οποιοςδήποτε ἔπαινος διὰ τὸ μέγα ἔργον τῆς φιλοπάτριδος γυναικός θὰ ἦτο σκιὰ ἀμυδρὰ μὴ ἔχουσα τὴν δύναμιν ν' ἀπεικονίσῃ πιστῶς τὰ ὑψηλὰ ἴδεώδη, τὰ δποία μίαν ἡμέραν ἐπτερύγισαν ἀπὸ τὴν ψυχὴν της, διὰ νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀκριβῶς δὲ σήμερον εἰς τὰς σελίδας ταύτας ἀποκαλύπτομεν τὸ ὥραιότερον κεφάλαιον τῆς ζωῆς της, ἦτοι τὴν ἀπαρχὴν τῆς δράσεώς της, διότι γνωστὰ τυγχάνουν δσα ὑπὲρ ἐθνωφελῶν σκοπῶν ἐπραξεν ἦδη.

Γεννηθεῖσα ἐν Ἀθήναις, πρὸς πατρὸς Καζανζῆ, ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας, ἔτυχεν ἐκλεκτῆς μορφώσεως παρὰ τῶν γονέων της, εἰς νεαρωτάτην δὲ ἡλικίαν ἐνυπεύθη τὸν Γρηγ. Ζλατάνον, μεγαλέμπορον, φιλόπατριν ἄνδρα κατα-

γόμενον ἐκ Μακεδονίας καὶ ἀποκατεστημένον εἰς Μάνσεστερ.

Ἐξη τότε ἐν Ἀγγλίᾳ ὅλιγον πρὸ τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου τοῦ 1897. Ἐν Κρήτῃ οἱ ἐπαναστάται ὑπόδουλοι ἐπάλαιον ἐναντίον τῶν τούρ-

κων. Έν τῷ μέσῳ τῆς τύρβης τῆς ὥραίας καὶ ὀνειρώδους ζωῆς τοῦ πλούτου ἔζη ἡ Αἰκατερίνη Ζλατάνου. Ἡμέραν τινὰ ὑπὸ τὴν σκιάδα τῶν πυκνῶν δένδρων τῆς ἐν Μάνσεστερ ἐπαύλεώς της εὑρίσκομένη, ἀνεγίνωσκεν ἐφημερίδα ἀγγλικήν, ἣ δποια ἔψεγε τοὺς "Ἐλληνας, ὅτι ἐσφαγίαζον ἀνηλεῶς τοὺς τούρκους. Πλησίον της εὑρίσκετο ἀγγλικό κυρία ἐπηρεαζομένη ἐκ τῶν φιλοτουρκικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἀγγλίας. Τὴν στιγμὴν ἔκεινην, ὡς ἐμπνευσμένη ἵερεια τῶν δικαίων τῆς Ἐλλάδος, ἐγερθεῖσα εἶπε τὰ ἔξῆς: «Ἐὰν ἡ Ἐλλὰς εἰχε μεγάλην φωνήν, διὰ τὰ διαιρέσου τὰς θαλάσσας κι' ὅπου ὑπάρχει ἀνθρωπίη ψυχὴ τὰ καταδεῖξη τὰ δίκαια της, τότε ἡ Ἐλλὰς θὰ ἡδύτατο τὰ ἐπιβάλῃ τὴν γρώμην της εἰς τοὺς ἀγροοῦντας καλοθελητὰς ὁρισμένης μερίδος τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ τῷ Tory δηλ. τῶν ιθυρόντων συντηρητικῶν».

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἔκεινην ἡ Αἰκατερίνη Ζλατάνου ἔκλαυσε καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀνυπαύσεως καὶ χλιδῆς μυρόεσσα χείρ της, τὴν νύκτα ἔχάραξε τὸ ἔξης φλογερὸν ἄρθρον, τὸ δποιὸν ἐδημοσιεύθη εἰς ἀγγλικήν ἐφημερίδα.

«Ποῦ εἰσθε Βύρωνες, ποῦ εἰσθε Κοδριγκῶνες καὶ λοιποὶ Φιλέλληνες! Ήλέετε φρυξάετε εἰς τοὺς τάφους τῶν προγόνων σας, ἐὰν μάθητε ὅτι σήμερον παραγκωνίζονται τὰ δίκαια τῆς Μητρὸς Ἐλλάδος, καὶ ἀντὶ τοῦ μάνα χολὴν καὶ δξος ποτίζουσιν αὐτὴν. Ναι, σήμερον σφαγιάζεται ἡ Κρήτη, ἡ Ἡπειρος, ἡ Μακεδονία, δὲ Ἐλληνισμὸς συγκλονεῖται ἀπὸ περάτων καὶ καταπατοῦνται τὰ δίκαια τοῦ Ἐλληνισμοῦ. Φιλέλληνες καὶ λοιποὶ πατριῶται, σπεύσατε, δπως ἔξεγειρητε τὴν Νεωτέραν Ἀγγλίαν τοῦ βαθέως ληθάργου, εἰς τὸν δποιὸν τὴν κατέρριψεν ἀστοχὸς πολιτική. Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ιπποτισμοῦ, ἀνεστηλοῦτο δὲ σταυρὸς παρὰ τῶν ισχυρῶν ιπποτῶν τοῦ Μεσαίωνος, καὶ σήμερον δὲ σταυρὸς πολεμεῖται ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἀμαθῶν βομβαρδιστῶν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ προφήτου Ἡλίου ἐν Κρήτῃ».

Τὸ ἐμπνευσμένον αὐτὸ ἄρθρον της ὑπῆρξε μία θερμὴ ἐπίκλησις πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, ὅτις συγκεκινημένος ἦσθανθη ἀμέσως τὸ δίκαιον τῆς φωνῆς ταύτης. Κατόπιν ίδρυσατο τὸ φιλοκρητικὸν κομιτάτον, τῇ συνεργασίᾳ μεγάλων Κυριῶν τοῦ Ἕνωμένου Βρετανίου ὡς καὶ φιλελλήνων Κληρικῶν, ἔκαμε δικλέξεις εἰς πλειστα μέρη τῆς Ἀγγλίας ὡς καὶ εἰς Manchester, Southport, Lytham, Bochdale, English - Lakeswindermere, Leeds Bolton. Εἰς ὅλα τὰ μέρη ταῦτα τῇ ἐγένοντο ὑποδοχαὶ ἔνθερμοι: πινακίδες ἀνηρτημέναι φέρουσαι τὸ ὄνομά της ἀνήγγελον τὴν ἔλευσιν τῆς ἀνθέων καὶ δακρύων ἀφθονία ἐπλημμύρει ἐμπροσθέν της, ὅταν ἡ φωνὴ της μελίρυτος, ὅσον καὶ ἐπιδηλητική, ὑφοῦτο κηρύττουσα τὰ δίκαια τῆς Ἐλλάδος. Εἰς τὸ Lakeswindermare, γηραιαὶ ἀπόγονοι τοῦ Κοδριγκατῶνος ἔξηλθον τῆς οἰκίας των ἐπὶ τῇ διελεύσει της καὶ μὲ τρεμούσας χεῖρας ἐκ τῆς συγκινήσεως καὶ τοῦ γήρατος περιεπτύσσοντο αὐτὴν, ἥτις τὴν στιγμὴν ἔκεινην διεξῆγε τὸν μεγαλύτερον πόλεμον ἐναντίον τῶν πεποιθήσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ διαπλάττουσα νέας συνειδήσεις. Εἰς ἐκ τῶν συντηρητικῶν (Tory) βουλευτῶν, ἔγ-

θερμος δὲ φιλότουρκος, τόσον εἰς τὰς γνώμας του ἐκλογίσθη ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Αἰκατερίνης Ζλατάνου, ώστε οὐχὶ μόνον μετέβαλε πεποιθησιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ δακρύων προσέφερε μέγα χρηματικὸν ποσὸν ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος.

Ως κατακλεῖδα τῆς ἀπαρχῆς τῆς μεγάλης δράσεώς της, προσθέτομεν καὶ τὸ ἔξῆς τὸ πλέον ἵσως ἴδεωδες. Ὄλιγας γῆμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του δὲ Μέγας τῆς Ἐλλάδος φίλος Γλάδστων ἐδέχετο τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Αἰκατερίνης Ζλατάνου, φερούσης πλέον τὸ χρίσμα τῆς θρησκείας, εἰς ᾧν ἀφιέρωσε τὴν ζωήν της. Εὗτυχὴς δὲ Γλάδστων νες εἶχον βλαστήσει παρὰ τῶν χειρῶν της ὀλίγας δάφνας, αἵτιναι δακρύων ἐλάμβανε παρὰ τῶν Ιλισσόν. Αἱ δάφναι αὗται, τεθείσαι παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του, ἐδέχοντο τὴν ὑστάτην πνοήν τῆς μεγάλης ψυχῆς του.

Γνωστὴ τυγχάνει εἰς τὸ Πανελλήνιον ἡ ἐργασία τῆς Αἰκατερίνης Ζλατάνου, ἡ δποία εἰς τόσους καὶ τόσους μεγάλους φιλανθρωπείους σκοπούς ἀφιέρωσε τὴν εὔτυχην ζωήν της. Οἱ Ἀγχιαλῖται κούς σκοπούς ἀφιέρωσε τὴν εὔτυχην ζωήν της. Οἱ δποία ἀπ' ἄκρου εἰς πρόσφυγες εὐλογοῦν ἵσως ἀκόμη αὕτην, ἡ δποία ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τρέχουσα, ἐκόμιζε εἰς τοὺς ἀτυχεῖς αὐτοὺς τὸ μάνα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλπίδος.

Μὴ δυνάμεναι εἰς τὰς ὀλίγας ἐδῶ γραμμάς νὰ ἀναπαραστήσωμεν τὴν δῆλην δρᾶσιν της, σημειώνομεν μόνον ὅτι ἡ ἀόκνως ἐργαζομένη σήμερον ὡς πρόεδρος τῆς Κεντρ. Σηροτροφικῆς Ἐταιρείας Αἰκατ. Ζλατάνου, ἡ δποία ἐνεκολπώθη τὸ κοπιώδες αὐτὸς ἔργον τῆς παραγγῆς τῆς μετάξης καὶ διέσπειρε τοῦτο εἰς πᾶσαν γωνίαν ἐλληνικῆς γονίμου πρὸς καλλιέργειαν τοῦ μεταξοσκώληκος, εἰνε φαινόμενον ἐμφύτου ἐνεργητικότητος. Μηδενὸς φειδομένη, οὔτε νγείας, οὔτε οίκογενειακῆς εὔτυχίας, οὔτε τῶν πολλαπλῶν ἀνακουφίσεων καὶ τέρψεων, τὰς δποίας δὲ πλούτος τῇ παρέχει, κοπιάζει, μοχθεῖ διαρκῶς, παραγκωνίζουσα τὰ πάντα, ἔχουσα ὡς δόγμα τοῦ βίου της, ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος, δσον ἐν τῇ οίκογενειά τόσον καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἰνε δὲ ηθικὸς νόμος τοῦ ἀνθρώπου δὲ πιεβελημένος εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ φύσιν «καὶ ἐν τούτῳ διὰ τοῦ ἐπιμελεῖσθαι εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ φύσιν» κατὰ τὸν Κικέρωνα. τοῦ καθήκοντος πᾶσα τοῦ βίου ἡ τιμιότης κεῖται» κατὰ τὸν Κικέρωνα.

Ἐν Ἀθήναις 7 Σεπτεμβρίου 1911.

ΕΛΕΝΗ Σ. ΛΑΜΑΡΗ

ΑΡΒΑΝΙΤΙΣΣΑ

ΛΑΜΨΕ, σπαθὶ ἀρβανίτικο, σπαθὶ καὶ γιαταγάνι !
κουμποῦρι βρόντα, ἀσίκικο ! Ο τοῦς μον δὲ σᾶς βάνει.
Δνὸ μάτια ἐμένα σκιάζουνε, ποῦ ἀμάρ ! σά σε τηράνε,
δυὸ βόλια λὲς σοῦ ἀδειάζουνε ποὺ στὴν καρδιὰ χτυπάνε.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ